

USTA EDER VE ONUN PUMUCKL'U

S20
T1
L2

Bu bir hikayenin ilk kısmı.
Okuyun ve sonra... Yaratın!

LANETLİ ATÖLYE

Tüm gün boyunca atölyede açıklanamaz şeyler oluyordu: Eder, yan komşusu Bayan Steinhauser için küçük bir dolap yapacaktı ama ne yaptıysa bir türlü bitiremedi. Her aleti, her vidayı tek tek aramak zorunda kalıyordu. Bu onun dikkatsizliğinden değil, eşyaların sanki kendi kendine yer değiştirmesindendi. Mesela eğeyi rende tezgâhına koymuştu, ama sonra onu bir sandalyenin üstünde buldu. Takması gereken kilit ise iz bırakmadan kaybolmuştu. Sadece şans eseri, yere düşen vidaları almak için eğildiğinde menteşeyi tezgâhın altında bulabildi – hem de hiçbir sebep yokken. Kısacası, oradan kaçmak işten bile değildi. Usta Eder artık kendisinin yaşlandığını, unutkanlaştığını ve işe yaramaz hale geldiğini düşünmeye başlamıştı. Kilidi tekrar çaresizce ararken Bayan Steinhauser geldi ve dolabını sordu. “Çoktan bitirmiş olurdum sevgili Bayan Steinhauser,” diye yakındı usta, “ama bir türlü kilidi bulamıyorum. Son zamanlarda her şeyi kaybediyorum – neyin yanlış gittiğini bilmiyorum!” Bayan Steinhauser onu teselli etmeye çalıştı: “Ah Bay Eder, herkes bazen bir şeyleri kaybeder. Ama derler ki bu evde hiçbir şey kaybolmaz – kilit mutlaka yeniden bulunur.” O da etrafa biraz bakındı – ve gerçekten de – bir talaş yığınının ortasında parıldayan bir şey fark etti.

En önemlilerini not alın
Metinden bilgiler!
Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.

USTA EDER VE ONUN
PUMUCKL'US20
T1
L2

Bu bir hikayenin ilk kısmı.
Okuyun ve sonra... Yaratın!

“İşte kilit burada!” diye bağırdı Bayan Steinhauser, onu talaşların içinden çıkarırken. Usta Eder kilide şaşkınlıkla baktı. “Eğer artık en acil ihtiyacım olan şeyleri çöp yığınına atmaya başladıysam, o zaman... o zaman...” “Ah!” diye bir ses çıkardı Bayan Steinhauser. “Ne oldu?” “Bir şey bacağımı çimdikledi – ve... ve şimdi çorabım yukarı doğru çekiliyor gibi!” “Çimdiklemek mi? Bu mümkün değil. Belki de bir yere takıldınız. Gerçekten çok üzgünüm. Bir marangoz atölyesi narin çoraplar için tehlikelidir.” “Evet, sanırım en iyisi ben gideyim – dolap ne zaman hazır olur?” Usta Eder, tekrar kaybetmemek için kilidi sıkı sıkı elinde tuttu. “Eğer başka bir şey çıkmazsa, bu akşam size getiririm.” Ama başka bir şey çıktı. Hem de çok garip bir şey. İlk başta her şey yolunda gibiydi: kilit tam olarak yerine oturdu ve vidalar hazırды. Usta Eder matkabı dolabın yanına koyduğundan emindi – kesinlikle odunların üstüne değil. Neyse ki hemen buldu. Sonra ilk vida deliğini önceden açtı ve tam vidayı takmaya başlamıştı ki, içi çivi dolu bir kutu yüksek bir yay çizerek yere fırladı. Eder irkildi. Yüzlerce çivinin atölye zeminine yayılmasına çaresizce baktı. Kutu ondan en az iki metre uzakta bir masanın üstünde duruyordu. Böyle bir hareketle yere düşmesi nasıl mümkün olabilirdi? İç çekerek çivileri topladı ve kutuyu tekrar masanın üzerine koydu.

En önemlilerini not alın
Metinden bilgiler!
Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.

USTA EDER VE ONUN
PUMUCKL'US20
T1
L2

Bu bir hikayenin ilk kısmı.
Okuyun ve sonra... Yaratın!

“Böyle giderse, asla bitiremeyeceğim!” diye homurdandı ve tornavidayı almak için uzandı. Ama sadece havayı yakalıyordu. Tornavida kaybolmuştu! Eder, planlama tezgahında, planlama tezgahının altında, alet kutusunda, testerenin altında, tahtaların üstünde ve son olarak talaşlar arasında kazmaya bile başladı. Kim bilir, belki de sadece kapı kilidini çöpe atmamıştı? Ama tornavidayı orada da bulamadı. Eder tekrar yere baktı. Gözleri tesadüfen yapıştırıcı kutusuna takıldı. Hareket etmiyor muydu? Eder gözlerini sildi. Ama evet – kutu hareket ediyordu! Çok değil, ama çok net bir şekilde: sanki biri onu sallıyormuş gibi. Eder yapıştırıcı kutusuna gözlerini dikip bakakaldı. Sonra bir bip sesi duydu. “Bir fare!” diye düşündü Eder, “Yalnızca bir fare olabilir!” Her türlü şeyi tolere edebilirdi ama atölyede fareleri hiç sevmezdi. Yapıştırıcı kutusuna doğru sessizce yaklaşarak, fareye fırlatmak için bir kütük aldı. Sadece iki adım uzaklıktaydı ki, yapıştırıcı kutusu kendiliğinden devrildi. Eder irkilerek kütüğü kutuya doğru fırlattı. Aynı anda ince bir çığlık duyuldu. Ustanın kalbi neredeyse duracaktı. Bu neydi? Sanki yapıştırıcı kutusu çığlık atmış gibiydi.

En önemlilerini not alın
Metinden bilgiler!
Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.

USTA EDER VE ONUN PUMUCKL'U

S20
T1
L2

Bu bir hikayenin ilk kısmı.
Okuyun ve sonra... Yaratın!

Eder, sanki bir av kediymiş gibi, sessiz ve dikkatli bir şekilde yapıştırıcı kutusuna doğru bir adım attı. Sonra gördü – evet, çok net bir şekilde, kutunun kenarından bir şey kırmızı bir şekilde belirdi, sanki biri havada bir boya lekesi yaratmış gibi, giderek daha belirginleşti – ama bu boya değildi, hatta kan bile değildi, dağınık kırmızı bir kafa! İki büyük kulak, saç karışımından çıkıyordu ve altından iki öfkeli göz parıldıyordu, ardından net bir sesle bağırdı: "Sürpriz!" "Deli olacağım!" diye mırıldandı Eder, makara tezgahına tutunarak. Kırmızı saçlı yaratığın ayrıca iki kolu ve iki bacağı vardı ve bunları çılgınca sallıyordu!

En önemlilerini not alın
Metinden bilgiler!
Notlarınız şunlar olabilir: Zihin
Haritası, Tablo, Çizim vb.